

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 13 MAART 2001

10.15 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 13 MARS 2001

10 15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.25 uur door mevrouw Jacqueline Herzet, voorzitter.

La séance est ouverte à 10.25 heures par Mme Jacqueline Herzet, présidente

01 Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn beslissing om de kruisbeelden te doen verdwijnen uit de gerechtsgebouwen" (nr. 4116)

01 Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "sa décision de faire enlever les crucifix des palais de justice" (n° 4116)

01.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK). Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, kort voor Aswoensdag raakte bekend dat u het plots als een prioriteit beschouwde om de korpsoversten, de vrederechters en alle magistraten die verantwoordelijkheid dragen over gerechtsgebouwen te verplichten de nog resterende kruisbeelden in deze gebouwen allemaal te verwijderen. Uw houding verbaast mij omdat u in het verleden zelf geïrriteerd was toen u aangesproken werd op loge-invloeden op uw kabinet en u wilde daar toen weinig van weten. Nu geeft u daar echter sterk aan toe. U schakelt zichzelf in in een achterhaalde symbolenstrijd en u maakt plots jacht op kruisbeelden, op de symbolen van een christelijke beschaving die hier en daar nog in een gerechtsgebouw hangen. Voor alle duidelijkheid, het gaat niet om nieuwe gerechtsgebouwen. Het is logisch dat er in nieuwe gerechtsgebouwen geen kruisbeelden meer worden opgehangen. Ik zie niet in waarom men prioriteit moet verlenen aan de verwijdering uit de oudere gerechtsgebouwen van de nog aanwezige exemplaren, die verwijzen naar onze christelijke beschaving.

Dit debat wordt niet voor de eerste keer gevoerd. In het verleden werd er reeds gedebatteerd over

kruisbeelden in gemeentehuizen. Ik denk bijvoorbeeld aan het gemeentehuis van Borgerhout, waar burgemeester Stappaert zo'n 15 tot 20 jaar geleden ook tekeer ging tegen de kruisbeelden. In dit debat is er echter een nieuw element. Er wordt namelijk verwezen naar het toenemend multicultureel aspect van de huidige samenleving. Er wordt verwezen naar migranten en dergelijke. Mijnheer de minister, het staat u vrij me hierin tegen te spreken, maar ik vermoed dat een incident in een West-Vlaamse rechtbank één van de aanleidingen was. Een fanatieke moslim wou er absoluut niet berecht worden in een rechtszaal waar een kruisbeeld aanwezig was. Door hier aan toe te geven geeft u eigenlijk ook toe aan een gevaarlijk fanatisme dat nog tot andere situaties kan leiden. Volgens sommigen hoort het kruisbeeld ook niet thuis in het straatbeeld en als men nog verder gaat mag men ook de namen van gemeenten veranderen. Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Joost-Ten-Node of Sint-Gillis verwijzen ook naar bepaalde christelijke elementen in onze beschaving en daar dit niet meer past in het multiculturele plaatje zou men op termijn deze ook kunnen aanvallen.

Mijnheer de minister, het is merkwaardig dat u precies in dezelfde week ook nog een beslissing neemt in verband met diezelfde Islam en dat u alle magistraten een Islamcursus wil laten volgen. U wil hiervoor nog niet eens objectieve deskundigen zoals universiteitsprofessoren gebruiken. Integendeel, het is de bedoeling dat de draagwijdte van de Islam wordt uitgelegd door vertegenwoordigers van deze godsdienst. Ik vind dit alles nogal merkwaardig. Ik had u er dan ook graag enkele vragen over gesteld.

Mijnheer de minister, in welke mate doet de aanwezigheid van een kruisbeeld, dat vaak al tientallen jaren in een rechtszaal hangt, plots afbreuk aan het pluralistisch karakter van een openbaar gebouw? Bent u van oordeel dat het

imago van beeldenstormer bevorderlijk is voor de sfeer van verdraagzaamheid? Hebt uzelf niet gezegd dat u zich niet zou laten dicteren door de loge? Wat verstaat u onder het steeds toenemend multicultureel karakter van onze samenleving? Betekent dit niet in de eerste plaats dat nieuwkomers een zeker respect moeten opbrengen voor onze cultuur en tradities? Wat is de concrete aanleiding van deze rondzendbrief? Vonden er recent incidenten plaats in verband met de aanwezigheid van kruisbeelden in een rechtszaal?

Voorzitter Fred Erdman
Président Fred Erdman

01 02 Minister **Marc Verwilghen** Mijnheer de voorzitter, mijnheer Laeremans, men kan altijd spijkers op laag water zoeken.

In deze kwestie is een debat aan de orde dat al ongeveer vijftientig jaar wordt gevoerd en waarbij het departement voor Justitie geregeld protesten ontvangt en kennis krijgt van een aantal incidenten naar aanleiding van de aanwezigheid van religieuze symbolen in rechtszalen en in het bijzonder in de gehoorzalen

Mijn voorgangers hebben steeds ernaar gestreefd deze emblemen geleidelijk uit de gehoorzalen te laten verwijderen. In het verleden - en dit gedurende vijftientig opeenvolgende jaren - werd bij de beantwoording van elke parlementaire vraag betreffende deze materie steeds dezelfde stelling ingenomen, onder meer door de heren Van der Poorten, Van Elslande, Gol en Wathelet, zij spraken zich hierover uit

Deze aangelegenheid is aldus absoluut niet nieuw en heeft niets te maken met fanatisme en nog veel minder met een dictaat van wie dan ook

Voorts is de opdracht tot verwijdering van de religieuze symbolen louter de concretisering van de intentie van mijn voorgangers. Dat was bedoeld ter voorkoming van nieuwe incidenten. Deze opdracht is in geen geval gericht tegen om het even welke levensbeschouwing en werd evenmin ingegeven door enig specifiek incident, hoewel er zich geregeld incidenten voordoen.

Respect is een wederzijds gegeven. De huidige maatschappij vertoont een grote diversiteit aan culturen ten opzichte van dewelke Justitie zich absoluut neutraal dient op te stellen. Dat is niet alleen de stelling van mijn voorgangers, maar ook de mijne.

Wat betreft de concrete aanleiding van de rondzendbrief, verwijs ik naar het antwoord dat ik verstrekte op de parlementaire vraag nr 271 van 23 oktober, gesteld door de heer Versnick. De opdracht tot verwijdering van de religieuze symbolen verwees naar en was vergezeld van een tekst van het antwoord op die parlementaire vraag en werd inmiddels gepubliceerd.

Enkel voor de volledigheid zal ik nog even ingaan op een bijkomende opmerking die evenwel niets te maken heeft met de gestelde vragen. Blijkbaar verbaast het dat een aantal islamcursussen deel uitmaken van de opleiding voor magistraten. Dat bestaat al jaren en is dus absoluut geen nieuw gegeven. Dat werd nu bevestigd, net zoals in het verleden trouwens. Trouwens, ik wijs erop dat de vorming van magistraten momenteel behoort tot de bevoegdheid van de Hoge Raad voor de Justitie. Blijkbaar bleven voornoemde cursussen opgenomen in het pakket.

Diegenen die menen hieruit te moeten afleiden, hetzij dat ik toegaf aan een zeker fanatisme, hetzij dat zulks het gevolg is van bepaalde invloeden, spreek ik formeel tegen. De incidenten die zich voordeden in de loop van de voorbije vijftientig jaar, werden stevast door de opeenvolgende ministers van Justitie op dezelfde manier benaderd, ondanks hun verschillende strekkingen. In dat opzicht, mijnheer de voorzitter, wijk ik geenszins af van hetgeen door mijn voorgangers werd beslist.

01.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK) Mijnheer de minister, ik heb nooit beweerd dat de islamcursus een nieuw element was in de vorming van magistraten. Ik heb alleen mijn verbazing uitgedrukt over het feit dat voorheen professoren zich bezighielden met die cursus, terwijl men nu de mosterd haalt bij de islamieten zelf. Dat vind ik echter verregaand. Het is niet aan hen om ons te zeggen hoe wij die godsdienst moeten evalueren. Uiteraard kunnen er contacten plaatsvinden met personen van de moslimgemeenschap, maar ook met terzake deskundige professoren die de magistraten met meer afstand op dat vlak kunnen voorlichten.

Voorts, mijnheer de minister, zal ik maar aannemen dat u niet werd geïnspireerd door een bepaald instituut of vanuit een bepaalde hoek, en even door de vingers zien dat een aantal elementen erop wijzen dat de heer Versnick behoort tot een bepaalde loge, al is dat officieel niet geweten.

Voor het overige ben ik het met u eens, mijnheer

de minister, als u zegt dat Justitie zich neutraal moet opstellen. In nieuwe gebouwen is het inderdaad niet aangewezen religieuze symbolen aan te brengen

Nu vindt men het plots nodig om prioriteit te geven aan het weghalen van de bestaande kruisbeelden. U hebt al een aantal voorgangers opgesomd, maar blijkbaar zijn die er toch niet in geslaagd om in alle justitiepaleizen en gerechtsgebouwen die kruisbeelden te laten weghalen. Zo belangrijk zal het voor hen dan wel niet geweest zijn. Als u nu ineens zegt dat ze allemaal weg moeten, vind ik dat een vrij agressieve houding. U kunt de zaken op dit vlak ook op hun beloop laten. Ik denk niet dat veel mensen zich hieraan stoorden. Door aan deze kwestie ineens prioriteit te geven, komt het over als een niet-neutrale operatie van een minister van Justitie.

Het incident is gesloten
L'incident est clos

02 Question orale de Mme Jacqueline Herzet au ministre de la Justice sur "la problématique du suivi des délinquants sexuels" (n° 4051)

02 Mondelinge vraag van mevrouw Jacqueline Herzet aan de minister van Justitie over "de begeleiding van seksuele delinquenten" (nr. 4051)

02 01 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC)
Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, de nombreuses interpellations et arrestations pour des faits de mœurs défraient les chroniques des journaux. En général, il s'agit de récidivistes. On peut constater que le risque persiste tout au long de leur vie et pour eux-mêmes et pour la société. Un individu doit-il payer ad vitam les conséquences de ses actes sans moyen de réinsertion sociale? C'est certes une question difficile.

J'estime, qu'à l'heure actuelle, le concept de réinsertion sociale pour faits de mœurs est privilégié par rapport à la protection que la société est en droit d'attendre.

Prenons le cas du «violetur blond». Il serait opportun de faire le point sur le type de suivi à prévoir pour le délinquant sexuel. Cet individu a violé 64 femmes de 12 à 42 ans. L'élément inquiétant est qu'il prenait ses victimes de plus en plus jeunes au fil des années. Il a été interné, non pas jugé, et ensuite relâché après 9 ans.

Les médecins auraient rédigé un rapport témoignant de l'évolution positive de cet individu.

Cependant, un délinquant sexuel ne peut pas, en prison, satisfaire ses pulsions sexuelles. C'est lorsqu'il sort que le problème se pose. C'est exactement la même chose pour ce qui est du problème des pédophiles.

Les lois que nous avons votées et modifiées et dont vous avez, monsieur le ministre, contribué pour une large part à l'amélioration, sont-elles appliquées? Dans le cas du violetur blond, à sa sortie de prison, les mêmes conditions de libération que tous les autres détenus lui ont été appliquées: interdiction de fréquenter des débits de boisson, ne pas faire de nouvelles infractions, suivre un suivi médical, rencontrer un psychologue, suivre une guidance, etc.

Ces mesures et conditions ont-elles bien été contrôlées? Pouvez-vous me garantir que la castration chimique, que ce détenu a subie, a également bien été contrôlée? Les piqûres doivent être systématiques, sinon, cela ne sert à rien. Certains individus refusent les piqûres et demandent des gélules. Il est difficile, dès lors, de contrôler si elles sont bien ingérées par le délinquant. Comment ces mesures sont-elles aujourd'hui appliquées?

La commission de suivi doit-elle, au même titre que pour quelqu'un qui a été jugé, faire rapport sur le contrôle et le suivi effectués? Dans ce cas-ci, il semble que le violetur ait interrompu son traitement et, encore une fois, personne n'a été au courant de ce fait. Il a récidivé. Dès lors je me pose la question de savoir si la castration chimique est réellement efficace étant donné qu'il a violé la même personne à quatre reprises! Le rapport qui doit être fait tous les trois mois a-t-il bien été réalisé?

Il y a deux manières de traiter ce type de délinquance: juger et interner. Les conséquences semblent être très différentes et parfois dramatiques a posteriori. J'avais aussi cru comprendre que le choix de la personne qui devait se charger de la guidance devait être adéquat. Nous gardons tous en mémoire le fait qu'une gamine de 20 ans avait été chargée d'accompagner un délinquant sexuel ce qui a mené à des catastrophes.

Les personnes internées aux Marronniers font, paraît-il, leur shopping, encadrées par des accompagnateurs très jeunes qui ne font pas le poids. Si on ne peut les guérir, monsieur le ministre, il vous appartient à vous de protéger la société.